

LES MONUMENTS HISTORIQUES DE LA FRANCE, 3/1969

A doua Adunare generală ICOMOS, ținută la Oxford în iulie 1969, a fost urmată de un colocviu consacrat „conservării, protejării și punerii în valoare a monumentelor și locurilor istorice în cadrul dezvoltării turismului cultural”. Rezoluțiile adoptate recomandă o serie de acțiuni pe plan național și unele cu caracter internațional. Din prima categorie fac parte: educarea populației în vederea cunoașterii patrimoniului național, folosirea mijloacelor tehnice de propagandă în masă (mass-media) pentru educația artistică a populației, dezvoltarea turismului școlar, cooperarea permanentă a forurilor ce răspund de conservarea monumentelor cu organizațiile de turism. Pe plan internațional s-a recomandat protejarea patrimoniului istoric și artistic împotriva „excesului de turism”, folosirea unor fonduri obținute din turism pentru protejarea monumentelor, dezvoltarea schimburilor turistice internaționale.

MUEMLEK VEDELEM, 4/1969

Rutkoy, I.: Turismul și ocrotirea monumentelor istorice

Într-o ședință a Consiliului Național pentru Turism au fost discutate și probleme privind importanța monumentelor istorice ca obiectiv turistic. În urma discuțiilor, Consiliul a emis o decizie care prevede o serie de măsuri pentru îmbunătățirea activității în domeniul valorificării monumentelor istorice în scopuri turistice, din care spicuim: o mai strânsă colaborare între forurile ce răspund de ocrotirea monumentelor, Consiliul Național pentru Turism și Ministerul Comerțului Interior, acordarea priorității în restaurare monumentelor aflate în zonele cele mai frecventate de turiști etc.

BILDENDE KUNST, 12/1969

La Leningrad a avut loc un Simpozion pe tema „Monumente de cultură”. Participanții au discutat principiile de folosire a monumentelor în scopuri educative.

OCHRONA ZABYTKÓW, 3/1969

Misiorowski, A.: Cîteva opinii cu privire la problemele conservării ansamblurilor istorice

Autorul militează pentru includerea în viața curentă a societății contemporane a tuturor ansamblurilor istorice, indiferent de caracterul lor. La realizarea acestui deziderat trebuie să conlucreze specialiști în conservarea monumentelor și organele însărcinate cu elaborarea planurilor de urbanism. Autorul propune o serie de faze de care trebuie să se țină seama în restaurare: 1) degajarea, adică demolarea unor elemente adăugate care alterează autenticitatea monumentului; 2) restaurarea propriu-zisă — degajarea ansamblului istoric, punerea în valoare a elementelor sale; 3) conservarea, folosind diferite metode, bazată pe un program special întocmit; 4) reintegrarea — crearea unei noi ambianțe pentru monument; 5) reamenajarea monumentului propriu-zis în vederea unei destinații moderne.

PAMÁTKOVÁ PÉČE, 4/1969

V. Novotny: Principiile inventarierii monumentelor

Autorul consideră monumentele atât ca documente ale trecutului cât și ca o parte vie a lumii în care trăim. Inventarierea — acțiune care și-a schimbat semnificația atât ca arie de preocupări cât și ca metodologie — trebuie să se desfășoare după un plan întocmit pe baza unei serioase documentări prealabile. În acest sens, de o mare importanță este crearea unei cartoteci moderne, ale cărei fișe, diferențiate după caracterul obiectivului, să cuprindă o rubricăție care să ofere toate datele despre monumente.

GAZETTE DES BEAUX-ARTS, 10/1969

A 16-a Adunare generală a Organizației „Europa Nostră”, ținută la Amsterdam, a avut ca temă „Integrarea vechilor edificii în aglomerările urbane și rurale”. Dintre lucrările prezentate s-au remarcat: „Integrarea restaurării monumentelor în renovarea urbană”, „Reabilitarea caselor vechi în mediul urban”.

*

O comisie alcătuită din specialiști de la Centrul de cercetări privind monumentele istorice din Franța a hotărât să efectueze cercetări fundamentale asupra bolilor pietrei. S-a propus ca seria investigațiilor — ce vor avea drept scop studiul efectelor atmosferei urbane, rurale, marine etc. asupra monumentelor — să înceapă prin aplicarea metodei măsurării vitezei sunetului în piatră.

МУЖЕИ И ПАМЯТНИКИ НА КУЛЬТУРАТА, 2/1969

A. P. Petkov, A. Sarov, L. G. Petkova: Analiza spectrală a frescelor cu straturi suprapuse cu ajutorul laserului

Autorii comunică o metodă microspectrală de identificare a pigmentilor neorganici cu ajutorul razelor laser avînd o lungime de undă de 1060 mμ. Metoda a fost experimentată pe fragmente de frescă ce prezentau straturi suprapuse de culoare, identificîndu-se pelicule foarte fine. Avantajele metodei ar consta în: aplicabilitatea ei largă, promptitudinea obținerii unor date, posibilitatea identificării simultane a mai multor zeci de componente dintr-un microfragment.

WELTKUNST, 2/1970

Într-o biserică din insula Naxos au fost descoperite cele mai vechi picturi murale bizantine datate, cunoscute pînă astăzi. După îndepărtarea cîtorva straturi de pictură suprapuse au ieșit la iveală, în interiorul cupolei, două medaliaoane în care este reprezentat capul lui Hristos și o inscripție care datează pictura în anii 590—591.

OCHRONA ZABYTKÓW, 2/1969

Ryszard Brykowsky: Complex de monumente religioase din lemn în regiunea Bieszczady

În 1966 s-a proiectat realizarea unui complex etnografic (muzeu în aer liber) de monumente religioase din lemn care să cuprindă 14 din cele cca 350 de biserici ortodoxe din lemn existente în Polonia. Proiectul inițial, care prevedea amenajarea unui muzeu de tip tradițional, a fost înlocuit cu unul nou, ce preconiza o soluție originală. Este vorba de a crea de fapt în regiunea Bieszczady un complex în cadrul căruia monumentele de acest tip, existente deja aici, precum și unele similare reprezentative pentru alte zone, aduse în această regiune, să fie plasate la distanțe de cîteva km între ele, în deplină armonie cu peisajul, fiecare dintre edificii constituind un mic muzeu individual.

STUDIES IN CONSERVATION, vol. 14/1969

G. L. Staut: Un paviment roman refăcut

Un mozaic cu decor geometric, originar de la Villa Livia din Roma (secolul I e.n.), a fost instalat în 1902 în curtea interioară a Muzeului Isabella Stewart Gardner din Boston (S.U.A.). În timp, slăbind mortarul, s-au produs unele denivelări ale pavimentului, drept care în 1961 acesta a fost refăcut. Tesserae-le au fost remontate pe „o structură de materiale inerte aglutinate printr-un compus de Epoxy”, creîndu-li-se și un nou suport rigid alcătuit dintr-un sistem de casetone realizate din bare de aluminiu, acoperite cu un strat de fibre de sticlă și cu „un ciment care să permită ventilația și drenajul”.

MUSEI E GALLERIE D'ITALIA 37/1969

În ultimii ani, specialiștii de la Institutul Central de Restaurări din Roma (L'Instituto Centrale del Restauro), au restaurat o serie de fresce din diverse orașe italiene și din alte țări. Astfel, la Roma au fost restaurate frescele lui Caravaggio din biserica San Luigi dei Francesi și frescele din Aula Isaica din Palatin, la Tarquinia picturile murale din „Tomba della Scrofa Nera”, la Assisi picturi murale de Giotto, Pietro Lorenzetti, Simone Martini și alți pictori din secolul al XIV-lea, lucrări de Pisanello la Verona, frescele lui Tiepolo din Domul și din Oratoriul Pacificării din Udine etc. De asemenea, restauratori ai Institutului au lucrat în Malta (Catedrala din La Valletta), în Turcia (la Sfînta Sofia din Istanbul), în Iran (Palatul Cihil Sutm din Ispahan) etc.

*

Specialiștii de la Laboratorul de restaurări San Giorgio din Veneția, reorganizat în 1967, au realizat în cîteva luni (octombrie 1968—mai 1969) restaurarea unor porțiuni importante a picturilor murale din bisericile venețiene Madonna del'Orto, San Zaccaria și Maria del Giglio.

T. SINIGALIA